

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 85. An Matrimonium fidelium celebratum per Epistolam vel procuratorem sit verum Sacramentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

mattimoniali rejiciuntur; adeoque conditio illa, quod ille contractus Sacramentum non sit, tanquam turpis est repellenda, subsistente nihilominus contractu matrimoniali. Negant è contra Castrop. (qui etiam dicit hanc sententiam veriolem) *cit. p. 1. n. 5.* citatis etiam pro ea Sanch. *l. 2. de mat. d. 10. n. 6.* Cönnick. *d. 24. du. 6. concl. 4.* &c. ad quos accedit Pith. *h. i. num. 74.* Fundamentum eorum est omnino contrarium, nimirum, quod cum Christus ita contractum matrimonialem fidelium elevaverit ad rationem Sacramenti, totaque essentia Sacramenti consistat in contractu illo, quod fideles tradunt sibi corpora ad usum conjugalem, fideles intendentes verum matrimonium, non possint non velle suscipere Sacramentum, sive non possint unam intentionem separare ab alia. Verum negabunt adversarii sequelam, & retorquebunt dicendo: Christus ablutionem & prolationem elevavit ad rationem Sacramenti, totaque essentia Baptismi consistit in illa ablutione & prolatione, & tamen possunt separari à ratione Sacramenti. An verò licitum sit, fideles contrahere matrimonium, separando ab eo per intentionem rationem Sacramenti, dum etiam lex nulla humana aut divina ostendi queat, quæ id veteri, alia est questio; saltem non sequitur: possunt eam separationem facere; ergo licet eam facere. Sed neque ex eo, quod Florentinum & Trident. absolute & sine exceptione pronuncient, matrimonia fidelium Sacramentum esse, satis efficaciter probatur contrarium; cum supponere videantur, fideles secundum usum communem & institutionem Ecclesiæ non aliter contrahere matrimonium, quam saltem implicite intendendo suscipere Sacramentum, non excludendo ejus rationem positivè, quemadmodum etiam A catholici contrahentes matrimonium, dum propter errorem speculativum, quod putant matrimonium non esse Sacramentum, nolunt suscipere Sacramentum, illud nihilominus adhuc suscipiunt, dum non obstante illo errore suo, intendunt celebrare matrimonium eo modo, quo solent baptizati fideles Christiani; adeoque eorum matrimonia adhuc sunt indissolubilia. Quod si autem nullatenus & absolute nollent suscipere Sacramentum, sed solum celebrare contractum civilem; adversarii non admittent, ut volunt AA. secundæ sententiæ, illos omnino nihil facere, sive nec contractum, nec Sacramentum, sed dicent, illos adhuc celebrare matrimonium, sicut infideles cum hoc solum discrimine, quod ratione Baptismi eorum matrimonium sit ratum & indissolubile.

Quest. 85. An matrimonium fidelium celebratum per epistolam vel procuratorem sit verum Sacramentum.

Resp. affirmativè: Valent. *Tom. 4. d. 10. q. 1. p. 6. in solut. ad 4.* Sanch. *l. 2. d. 11. num. 27.* Bellarm. *de mat. l. 1. c. 5. ad 1.* Pont. *l. 1. c. 10. n. 3.* Gutt. *de mat. c. 43. n. 8.* Castrop. *n. 8.* contra Cajet. *in opusc. de mat. q. 1.* Bassolis & plures alios apud Castrop. *n. 7.* quorum sententiam probabilem judicat Rebell. *de oblig. just. p. 2. l. 2. q. 5. concl. 2.* Ratio est, quod matrimonium non secus ac alii contractus legitimi celebrari possunt per literas & procuratorem, utpote qui non egent verbis formalibus, sed perfici possunt verbis æquivalenter talibus, cum igitur Christus elevando contractum legitimum ad rationem Sacramenti, non immutaverit contractus naturam, nihil obstat, quò minus celebrans dicta ratione contractum matri-

monialem verum suscipiat Sacramentum. Sed neque requiritur ad suscipiendum Sacramentum, ut actualem habeat libertatem, sed sufficit, quod illam habuerit, nec revocaverit, ut contingit in eo, qui dormiens baptizatur, hoc verum, quod ad ministrandum per propriam personam Sacramentum requiratur actualis in ministro libertas, sed cum Sacramentum matrimonii celebrari possit per personam intermediam, non requiritur, ut quando ministratur, minister ejus principalis habeat actualem libertatem. Castrop. *n. 9.* ut verò dignè suscipiatur, debet, non procurator, sed ille, cujus nomine contrahitur matrimonium, esse in gratia eo tempore, quo contrahitur, adeoque tenetur ad gratiam sese disponere pro eo tempore, quo probabiliter credit à procuratore celebrandum.

Quest. 86. Quæ sit materia & forma Sacramenti matrimonii.

1. **R**esp. in hac questione resolvenda vel maxime dissident AA. præteritis aliis minùs probabilibus, veritati viciniore aliquot subjungo responsiones. Primò Rebell. *l. 2. q. 4. f. 3.* Valent. *l. c. Navar. c. 2. n. 20.* Sylv. *v. matrimonium. q. 1.* volunt materiam esse consensum, formam verba, quibus is exprimitur, sed contra est, quod materia tam contractus humani & politici, quam Sacramenti prout distincta à forma, nequit esse integrè & totaliter insensibilis, secus ac accidit in Sacramento penitentiæ, in quo licet contritio insensibilis sit materia proxima, prout tamen distincta à confessione seu verbis non est tota materia, ad hæc, pro ut requiritur ad formam, verba non determinant aut perficiunt consensum, sed solum illum declarant, iisdem ferè rationibus refellitur directè opposita sententia dicens verba esse materiam, & consensum esse formam.

2. Secundò docent Suar. *Tom. 3. de Sacram. d. 2. f. 1.* Bellarm. *l. 1. de mat. c. 6.* Sanch. *l. 2. d. 5. n. 6.* Cönnick. *d. 24. d. 3. concl. 1. n. 33.* Gutt. *de mat. c. 41. n. 1.* Pith. *h. i. n. 75.* mutuos consensum verbis expressos esse sibi invicem materiam & formam sub diversa consideratione, nimirum esse materiam, quatenus corporum traditionem continent, & esse formam, quatenus illorum acceptationem significanc; eò quod cum in omni contractu sit traditio & acceptatio, & traditio inefficax sit, quousque acceptatione compleatur & perficiatur, meritò contractus, pro ut significat traditionem, rationem materiæ determinabilis habere debet, & rationem formæ, prout acceptationem denotat. Sed contra hanc sententiam esse videtur, quod contractus non tam constet ex traditione & acceptatione, quam illam pro objecto habeat, formaliter autem & intrinsecè consistat in mutuo consensu interno verbis seu signis expresso. Ad hæc in hac sententia non satis explicari possit, qualiter hoc Sacramentum sicut & reliqua perficiatur rebus tanquam materia, & verbis tanquam forma; cum traditioni & acceptationi, quæ fit ex consensu verbis expresso, ratio verborum & rerum convenire nequeat. Item non explicatur, qualiter verba à rebus distinguantur, pro ut ea in omni Sacramento distinguit Florent. dum dicit, Sacramenta omnia perfici verbis tanquam forma & rebus, ut materia.

3. Tertiò docent Castrop. *d. 2. p. 3. num. 2.* Vasq. *in 3. part. Tom. 2. d. 129. c. 3. & d. 3. de mat. c. 5.* Pont. *l. 1. c. 7. num. 12.* Covar. *part.*